

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De integrum restitutione minorum uigintiquinque annis. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

causam contractui, qñ sunt tales quæ nō trahūt secū executionem. ut veditio. Nam ex sola veditioe nō trāsfertur dominiū sed requiritur traditio, quæ est executio. & tunc licet contractus sit ipso iure nullus, cū nulla oriatur obligatio, si tñ postea sequatur executio: quia res tradatur, illa non est nulla. imō trāsfertur illi. unde dicit Bal. præcelsit veditio ut infirma: qā dolus de se ei causam, & secuta est traditio infirmāda per actionē de dolo. & nō in d.l. & eleganter. sed repudiatio hāredita. posito qd ei bona fidei, trahit lecū executionē: quia statim abdicat repudiātem a potentia amplius adeundi. Nec alia executio facti reputatur. & ideo cōparatur venditioni factæ per doli & postea executioni mandati per traditionē, quo casu ad actionē de dolo recurretur. ut rescindatur traditio ita hic. hæc est intentio gl. licet per verba obscura. quam Bar. valde notat. dicēs qsentit id quod supra dixi. q cuiuscunq; qualitatis est contractus, eiusdē sit dispositio. et q dolus dans causam alicui actui, q trahit secū executionem, non reddit ipsum nullum ipso iure. sed facit eū annullatū per actionē de dolo in effectu tñ hoc casu non recuperat hēre dicitur: sed estimationem eius, quia datur ad interessē. ut idem videt in petitione hæ. si quis per doli inductus adiret quia ita tñ efficitur dñs absq; alia apprehensione. Et sic trahit lecū executionē nam contra doli inducentē habet actionem de dolo. & etiam excep. doli. si ille erat creditor hāreditarius: vt in l. si. ff. eo. Alij dicunt q repudiatio hāreditatis est stricti iuris: quia non numeratur in §. actionum. vt in l. de act. ideo non est nulla ipso iure. nec transactio, vel liberatio: vt s. eo. l. si supersti. & in d.l. l. si per extor. l. j. & in l. actione. s. de trāfac. Et ista magis placent.

LEX VIII.

Primum. Hæc actio debet hodie per hanc legem infra biennium cōtinuum moueri, & terminari: alius ipso iure tollit. & istud tēpus currit absenti, & etiam ignorantī. h. d. ante istam legem durabat anno vii. & sic non currebat absenti: nec ignorantī. vt s. e. l. non possunt. Succurritur ergo impedito agere propter absentiam vel ignorantiam. per restit. in integ. per clausulā gñalem si qua rē in ista causa. de qua in l. j. in ff. quibus ex cau. maio. quam debet petere: & expediri facere infra quadriennium a die cessan. impedi. & sic a die scientiæ, & reuersionis: vt in l. si. j. de temp. in integ. restit. & sic illud quadriennium est vtile a principio. quia non incipit currere impedito, ne sequat incōueniens q currat: & ex eadem equitate: qā non debet dari restitutio ad restituendū. vt in l. interdict. ff. de min. postquā aut incepit currere, est continuū. l. biennium de quo hic, est continuū tam a prin. quā ex postulo, qā incipit currere absenti & ignorantī. ecce ergo. In gl. supra vbi. absuerit. j. ibi. [vel verius.] Tu dic q omnes istę solutiones sunt veræ in se, & possunt simul coniūgi. vt patet ex prædictis. nā in ista l. dabit annus utilis: vt in d. l. non possunt. quæ hodie corrigi per istā. vt in prima & secunda solutione. Et restitutio cōceditur ei q fuit absens ex causa reipublicæ quæ in hoc est privilegiata: secus si ex causa merē voluntariæ. vt in vltima. & penultima solutione.

De in integrum restitutione minorum viginti quinque annis.

Rubrica.

1. *De dolo. & actio q. metus causam quibus differt a restitutione in integrum?*
2. *Super glo. rubricæ. ibi. [dixit supra.] Dic, s. duobus titulis præcelsit. & sic actio quod metus causa. & actio de dolo. dicuntur restitutione. ideo in ff. primò ponit titulus generalis de restitutione. nec in integ. & postea ponitur titulus quod metus causa de dolo, ad notandū qd sunt restitutoriæ. sed nō ita hic: & hoc forrē. quia propriè restitutio in integ. dicit illa q fit officio iudicis nobili. ideo si statutū loqueret de restit. in integ. intelligeretur de illa in dubio, non de ea quæ fieret iure actionis. cū verba eius sint proprie intelligenda: vt in l. iij. §. hæc verba ff. de neg. gest. Sed vnde procedit q præcedentes sūt iure actionis: & sequentes sūt officio iudicis. Respondeo hoc intelligitur ex verbis edicti prætoris: qā in edicto qd metus causa, de dolo prætor per suū edictū infringit actum gestum per metū, vel dolo, sine ministerio iudicis viuens, dñs dicit ratū nō habere ad iudiciū. i. actionem: vt in l. j. quod*

me. cau. & in l. j. §. ff. de dolo. Sed in edicto a de minoribus cōmittit hoc sciendum iudici causa cognita. nā non improbat semper gestum cū minore: sed ita demū si lædatur sui facilitate, vel dolo aduersarij vñ dicit vtiq; quæ res fuerit animaduertā. quæ verba intelliguntur ad iudicē directā, vt adhibeat causæ cognitionē. vt l. j. §. iuncta l. quod si minor. in ff. de mino. & istud officiū iudicis nobile quo rescindit actus celebratus cū minore, dicitur officiū rescissoriū, & durat quadriennio continuo: quo expedito datur actio utilis: q dicitur rescissoria. & prætoris: & durat anno: vt l. si. j. ex q cau. maio. sed actio de dolo. & qd metus causa sunt personales. & durat. xxx. annis. nisi cōtra possidentem titū. pro bona fide: quia tunc longo tempore tolluntur. vt l. iij. §. quod metus caus.

2. *Que dicitur dissimulatio?*
3. *Qui permittit libi tempus præscriptionis, seu intra quod potest actum facere, censetur tacite renuntiare quæ taciturnitas habet in se consensum in iure nondum quæsito: & quid in querendo?*
4. *Prescriptio longissimi temporis, q. non tollat naturalem obligationem, & quando?*
5. *Minor corpore q. renuntiat querelæ inofficiosi testamenti, an dicatur læsus, absque eo q. probet lesionem?*
6. *Solus tutor, an possit facere pacem de morte patris pupillit*

LEX I.

Llud. Minor læsus in renuntiando querelæ inofficiosi testamenti, tacite vel expresse restituit in integrum. h. d. Et primò loquitur in maiore secundū glo. vbi. [nec hoc.] postea in minore, nos possumus intelligere totā in minore. Et in prima parte dicit esse inspiciendum, an sit renuntiatum querelæ vel non: quia si non esset renuntiatū, nō esset necessaria restitutio in integrū. Secunda verò loquitur qñ fuit renuntiatū, quæ renuntiatio in effectu nō nocet, nec parat libi præiudiciū: quoniam aduersus eam cōpetit restitutio, licet mero iure valeat. In tex. ibi. [tacita dissimulatione.] dicitur dissimulatio quādo tacuit per quinquennium. quo durat querela: vt j. de inoffi. testa. l. si quis filium. in ff. Glo. tamen hoc intelligunt quādo approbasset iudicium defuncti, acceptādo legatum libi factum in testamento, in quo erat exheredatus. vel aduocando pro hārede instituto. Certè ista non est propriè dissimulatio. cum isti actus consistant in faciēdo, fateor tñ quod per ipsos inducitur tacita approbatio: & renuntiatio querelæ, sed dissimulatio consistit in tacendo secundū Bar. Ex quo not. quod ille qui permittit libi temporis præscrip. seu intra quod potest actum facere, censetur tacite renuntiare. & sic ista taciturnitas habet in se consensum. quod est verum secundū Bald. in iure nondum quæsito. sed querendo: vt in l. bonorum. j. qui admit. ad bon. pos. possunt. sed in iure quæsito perfectè non habet consensum, per ea q not. in l. si rem rat. habe. vbi glo. not. quod præscriptio longissimi temporis non tollit naturalem obligationem. sed si haberet cōsensum creditoris, eam tolleretur. sicut pactum de non petendo. vt l. strictum. §. naturalis. ff. de sol. j. In tex. ibi. [nec hoc.] subaudi præiudiciū. sed hoc queritur an si renuntiasset expresse vel tacite, necesse habeat probare se læsum cū petit restitutionem: vide q sic: vt j. eo. l. minoribus. & sic habebit necesse probare q hāreditas paterna erat locuples, & intererat sua nō excludi a querela. & q erat iniuste exheredatus. Contrariū hic determinat Bal. dicēs q corpore q renuntiat, censetur læsus. & sic nō habet pbare læsionē alio modo per gl. quæ est in l. si iudex. ff. de min. & per aliā quæ est. j. eo. l. si intra gratē. Tene mēti. & hoc etiam videt de mente gl. si. huius l. In gl. magna circa si. ibi. vel tertio die istā tenet Bar. sed nō videtur vera. qā lex illa est antiqua sicut ista per l. autē si. eiusdem tituli bene posset dici q corrigatur: quia illa est lex noua. & vult quod minor ipso iure seruetur illæsus aduersus cursum præscriptionum: quæ olim currebant contra ipsum. Vnde videtur

1. *Doli dantem cām contractui. An doli dans cām contractus de iure cano. reddat cōtractum ipso iure nullū? vide per Bal. in c. vnico. in fi. extra de plus peti.*

2. *Transferat dñum. An transferatur solo titulo. vide in l. pen. C. de rei ven. & in l. traditionibus. C. de pactis.*

3. *Nobili. Adde Bar. in l. in cause. la. §. & in l. si minor. in prin. & s. ff. de mino. & adde q licet dicatur officium iudicis, tamē venit appellatio ne actionis. ita Bart. in l. j. §. idē Pomponius. el. §. ff. de dolo. Cur.*

4. *Dissimulatio. Adde quod de dissimulatione habentur. in l. j. C. de deser. lib. xij. & dissimulatio habetur loco prohibitionis. ita Spec. in tit. de loca. §. sexto. vers. sexto quart. & qd sola dissimulatione tollatur iniuria. add. Specu. in tit. de iniurijs. post prin. & habetur in l. de iniur. §. si. Cur.*

Pauli de Castro Prima super Codice.

dicendū q̄ secunda p̄cedens solu. sit verior. & etiā iure veteri ista p̄scriptio quinquēnalis non currebat ipso iure minori odio quarela: vt in illa. l. ij. & q̄ ista intelligatur secundū illā: & sic verbum cadere propriē & improprie ponitur prout refer-
 5 tur ad diuersa. secundū gl. In gl. ibi. [vel dic.] per istam gl. videt̄ si esset vera, q̄ sicut non valet renuntiatio quarela: expressa vel tacita odio quarela: & propter iniuriā factā filio. ita non va-
 let pax facta per minorem de morte patris propter iniuriā ma-
 gnā factā ipsi filio: etiā si fiat cum autoritate tutoris, vel cu-
 ratoris: contrarium tamen determinat doct̄. quia interest mino-
 ris non stare in inimicitia: & dicunt q̄ etiā solus tutor (si pupil-
 lus est infans) possit eam facere. maximē cum autoritate iudi-
 cis: de hoc tangit Bal. in l. pactum curatoris. s. de pac. & hic per
 Cy. & eundem Bal. facit. ff. de mino. l. minoribus.

L E X.

I I.

O tempore. † Numerus liberorum non sup-
 plet ætatem quantum ad exclu-
 dendum à restitutione in integ. h. d. sed quantum ad
 honores sic. vt est gl. si. In tex. ibi. [accipere debuit.] su-
 baudi & nō accepit. & sic fuit portio sua ad te deuoluta per ius
 accrescendi. ipsa verò potebat restitutionem in integrū. Tu exci-
 piebas q̄ non erat audienda: quia tempore quo fuit exclusa per
 negligentiam. erat. xx. anno. & habebat quinque liberos incolu-
 mes. quia representabat. v. annos. vt in l. ad rem. de mu. & ho. &
 sic fingebatur esse maior. & aduersus actum p̄iudiciāle gestū,
 & tempore quo quis est maior. xxv. an. vel fingitur esse, non da-
 tur restitutio. vt infra, de his qui veni. æta. impe. l. ij. Ista verò fin-
 gebatur esse maior: imperator rñdet q̄ propter hoc non excludi-
 tur, si est infra tēpus petendæ restitutionis. quia numerus libero-
 rum bñ prodest patri. vt faciat ipsum habilem ad honorem. &
 habeatur pro maiore. non autem debet nocere: vt eum excludat
 à resti. in integ. hoc vult ista. l.

1. §. Iudicium agitatum per adultum, etiam si curatorem non habeat, non valet.
 Pupillus si contrahit sine tutoris autoritate, contractus est ipso iure nullus, etiam si tu-
 torem non habeat: quid in prodigo, cui bonis interdictum fuit?
2. Minor hodie non potest alienare res mobiles cum autoritate tutoris, vel curatoris, sine
 decreto iudicis, nisi sint tales quæ seruando seruari non possunt.
 Autoritas tutoris vel curatoris interueniens, vel iudicis decretum facit actum ualere
 mero iure, sed non excludit minorem à beneficio restitutionis in integrum, si fuerit læ-
 sus et nunc. s.
3. Prodigus cui fuit bonis interdictum, habens curatorem, in quibus æquiparetur adulto
 curatorem habenti: quod talis prodigus non possit testari.
4. Si aliquis est minor: et etiam prodigus, et datus fuit sibi curator, an iste poterit obliga-
 ri naturaliter sine curatore, tanquam minor. et non prodigus, et etiam testari: an
 neutrum possit, tanquam prodigus?
5. Adultus habens curatorem, et pupillus, in quibus æquiparentur?
6. Autoritas iudicis, an possit supplere defectum tutoris vel curatoris?

L E X.

I I I.

I curatorem. † Bona lex contractus ce-
 lebratus ab adulto curato-
 rem habente, sine illius autoritate, non valet ipso
 iure. Ideo non est necessaria restitutio in integrum. sed
 si cum autoritate illius, valet mero iure. Sed si est læsus, compe-
 tit in integrum restitutio. h. d. & semper allegat̄. quia est melior
 in hoc quam aliqua quæ sit in iure melius declarat hunc articu-
 lum. & habet locum in actibus extraiudicialibus. † sed in iudicia-
 libus etiam si curatorem non habeat: non valet iudicium agita-
 tum per eum. vt no. in l. cum & minores. infra si aduer. rē iudi. In
 tex. ibi. [post pupillarem ætatē.] hoc ideo dicit̄. q̄ intra pupilla-
 rē ætatē si pupillus cōtrahit sine tutore, nō distinguit̄: an ipsum
 habeat, ver non. Sed indistinctē contractus est ipso iure nullus,
 cum non habeat legitimū administratorem bonorū suorū. vt l.
 iusiurandum quod ex conuentione. §. j. & ibi no. ff. de iurei. sed
 post pupillarem ætatē habet administrationem bonorū à iure
 cōcessam, nisi sibi auferatur. per quā censetur sibi interdicta. sic
 vt prodigo, cui bonis interdictum. & datur curator. h. d. iste text.
 non tñ habet eam perfectē. q̄ patet. quia si læditur, datur sibi in
 integr. restitutio. vt in si. In si. tex. ibi. [causa cognita.] an sit læ-
 sus. vel non sed hic non attenditur in primo casu qñ contractus
 est ipso iure nullus, vtrum læderetur, si valeret vel non. nā etiā si
 non lederetur, non valet: propter defectū solēnitatis. Item intel-
 lige hoc in his ad quæ extenditur curatoris administratio. sed in
 his ad quæ non extenditur, perinde est ac si curatorem nō haberet

& sic valeret actus mero iure: licet factus sine illius autoritate:
 vt not. per glo. in l. j. §. fuit quæsitū. ff. ad trebel. in vna so. glo. po-
 ne exemplum vt in l. in copulandis. infra de nupt. & hoc est sin-
 gulare. † In glo. super verbo [res.] ibi. [vel hodie.] hoc ideo dicit̄
 quoniam ante legem. lex quæ tutores. infra de administra. tuto-
 rum. minor poterat indistinctē alienare res mobiles sine iudicis
 decreto. & sufficiebat autoritas tutoris vel curatoris: hodie per
 illam legem non: nisi sint tales res: quæ seruando seruari nō pos-
 sunt. sed requiritur decretum iudicis, sicut in alienatione rerum
 immobilium. Autoritas autē tutoris vel curatoris interueniens
 vel iudicis decretum, facit actum valere mero iure. sed non ex-
 cludit minorem à beneficio restitutionis in integ. si fuerit læsus:
 4 vt infra si tutor vel curator inter. per totum. † Pro declaratione
 glo. quæ incipit. [quantum ad hoc.] Joppo. q̄ ista æquiparatio de
 adulto curatorem habente ad prodigum, non sit bona: quoniam
 prodigus cui bonis est interdictum, & datus curator: non pōt
 testari etiam cum curato. autoritate: vt l. is cui lege. ff. de testa-
 men. sed adultus curato. habens potest testari, & sine curato. au-
 thoritate. quoniam illa se non extendit ad actus morientium: vt
 in l. Aurelio. §. ij. & ibi no. ff. de libe. leg. gl. fatetur q̄ ista æqui-
 paratio non est bona per omnia: non enim procedit in actibus
 morientium: vel in vltimis voluntatibus prodigus est deterio-
 ris conditionis: quia sibi interdictum administratio propter
 eius culpam, & defectum: non sic in adulto: sed in actibus in-
 ter viuos est bona. Primò quantum ad effectum de quo hic: cū
 non valeat contractus sine curatore. & in hoc bene dicit̄ glo. ff.
 Item quantum ad obligationem etiam naturalem, vt sicut pro-
 digus sine curatore non obligatur naturaliter, vt colligitur. ex. l.
 is cui bonis. s. de verbo. obliga. ita nec adultus sine curatore. sed
 in hoc bene non dicit̄: quia video quod pupillus doli capax si-
 ne tutore naturaliter obligatur. vt l. j. ff. de noua. ergo fortius
 adultus sine curatore. In hac opinio. residet glo. in l. puberes. ff.
 5 de verbo. obligatio. de quo dic vt ibi prenē per Barro. † Sed circa
 hoc quæritur. pone quod aliquis est minor: & etiam prodig-
 us, fuit sibi curator, vtrum iste poterit obligari naturaliter sine
 curatore, tanquam minor & non prodigus, & etiam testari. An
 autem neutrum possit, tanquam prodigus, Prima pars videtur
 verior: quia ille curator censetur datus tanquam minori, non
 tanquam prodigo: quia causa naturalis potius est inspicienda
 quam accidentalis: vt not. in l. qui habet. ff. de tute. Barto. tenet
 quod ista pars sit vera. nisi etiam vltra hoc. fuerit sibi expressē
 bonis interdictum quia ista interdictio censetur facta sibi: p-
 pter prodigalitem: licet non habeat curatorem, tanquam pro-
 digus, sed tanquam adultus: sufficit autem ad impediendos di-
 ctos actus, quod sibi fuerit bonis interdictum, tanquam prodig-
 go: licet non fuerit sibi datus curator vt prodigo: vt in l. is cui le-
 ge bonis. ff. de testa. & de verbo. obligatio. l. is cui. Tene menti
 hoc dictum. Item quæritur adultus etiam habens curatorem &
 contrahens cum illius autoritate restituitur in integ. si læda-
 tur infra si tutor vel curator interue. per totum. quid in prodigo
 contrahente cum cura. autoritate si lædatur? Quidam dicunt
 quam non restituitur: quia non reperitur iure cautum. Tu dic
 contrarium. quod omnia beneficia quam dantur adulto: dantur
 etiam prodigo, cui bonis interdictum est. vt non valeat aliena-
 tio bonorum immobilium sine decreto iudicis. & vt restituitur
 in integ. & vt p̄scriptio longi tēpis, cōtra eum non currat. vt est
 tex. cum gl. in l. ij. infra de cur. fu. ad q̄ ff. de priu. cre. l. iij. §. j. cū
 l. seq. & per Bar. in l. si infanti. infra de iur. deli. & in l. Marcellus.
 ff. de fidei. & hoc tenet hic Bal. & in l. ij. qui admit. ad bonor.
 posses. possunt. & not. in addi. Specu. tit. de p̄scrip. super rubri.
 & sic in hoc bona est æquiparatio. in alio tamen differunt etiam
 in actibus inter viuos: quia adultus habens rem cōmunem cum
 maiore, pōt diuidere cum eo: si prouocetur ad diuisionem ab il-
 lo: vt in l. si pupillorum. de re. eo. & l. inter omnes. in si. infra. de
 p̄ræ. mi. secus in prodigo, cui bonis est interdictum. vt ff. de ca-
 pecul. l. ex. castrensi. † Et sic recollige ex omnibus p̄dictis
 duos casus, in quibus æquiparatio. non est bona, etiam in acti-
 bus inter viuos. l. istum: & etiā alium quo ad naturalē obligatio-
 nem, vt s. dixi. & alios duos, in quibus æquiparatio est bona.
 scilicet quantum ad nullitatem actus celebrati sine curato. &
 quantum ad beneficia quæ conceduntur adulto. sed vltimus
 dicit̄ glo. colligi ex hac. l. iuncta. l. certi conditio. §. quoniam.
 ff. si cert.

Et cer. pet. q. adultus curat. habens æquiparatur pupillo. quod
 prodigus pupillo æquiparatur. ut ibi, ergo & adultus, qui
 æquiparatur prodigo, similiter pupillo comparatur. ^a hic tamē
 gl. fallere in duobus casibus. in ver. [Item differt.] tu adde
 verum. quando interueniret iuramentum. quia hoc tolleret be
 neficium restitutionis adultis: siue habeat curatorem, siue nō
 aut. sacramenta. j. si aduer. ven. & tamen non tolleretur eam &
 pupillo cōtrahenti etiam cum tutore: ut ea. auf. colligitur. in ver.
 pupillo. a contrario sensu secundum Bal. [†] Vlti. gl. querit vtrū
 auctoritas iudicis possit supplere defectum tutoris & curatoris
 arguit pro & contra. Tu dic secundū Bar. quod si est actus in
 iudicio. & tunc nō sufficeret solius iudicis. q. a deficeret vnum de
 iudicialibus. ita procedit prima ratio glo. per l. cum hi. §. si pre
 iudic. de transac. Aut est casus in quo sufficit auctoritas tutoris.
 vel curatoris. Et tunc aut loquimur in actu liberationis, qui dicitur
 necessarius. quia fit ex necessitate: ut in sol. & tunc sufficit aucto
 ritas iudi. ut possit quis se perfecte liberare soluendo pupillo, vel
 tutore, siue tutoris vel curatoris auctoritate cū decreto tamen
 iudicis. ita loquitur secundum argu. gl. pro parte affirmatiua: ut
 in l. aut tutor. §. permittitur. ff. de min. Aut loquimur in actu ob
 ligatorio. vel voluntario, & tunc aut loquimur in adulto contra
 iurē siue cura. sed cum decreto iudi. & dico quod sufficit: siue
 cura non habeat, siue habeat, quoniam etiā habenti cura. potest
 dari ad hoc curator: ut in l. ventri. ff. de tut. & cur. da. ab his. sicut er
 go iudex posset dare alium curatorem, qui auctoritatem præsta
 ret. & valeret actus. ita & ipse potest assumere vices alterius cu
 ratoris, & faciet actum valere. ut in l. bonorum. j. qui admitt. ad
 bono. poss. possunt. & in l. si infanti. in fi. j. de iure deli. an habeat
 tutorem tunc secus quādo tutorem habenti alius tutor non est
 datus regulariter: ut j. in quibus cau. tut. habenti. per totum. er
 go nec potest iudex assumere sibi officium alterius tutoris. quod
 autem dicitur in adulto. ut iudex possit supplere defectum curato
 ris. procedit in actibus extraiudicialibus: non autem in iudiciali
 bus. in quibus requiritur indistincte auctoritas curatoris. siue
 ipsum habeat, siue non: aliā non valet iudicium: ut no. in l. cum
 hi. minores. j. si aduer. rem iudi. & iudex non potest hoc supple
 re. quia si sit ut iudex. ergo non potest stare ut pars, seu ad
 iudicem partis: quia fungeretur vice duarum personarum.
 quod esse non debet hic. ut not. Bald. in l. fin. §. necessitatem. j. de
 huiusmodi. Item quod in pupillo nō habenti tutorem iudex sup
 plere possit defectum illius, intellige dummodo iudex sciat q.
 tutorem non habet. & facit hoc ea intentione. ut suppleat: ideo
 debet cognoscere qualiter talis iudex sciens pupillum non habe
 re tutorem. & volens supplere, & etiam ut probatur ex d. l. bo
 norum. al. quod facit l. si seruus. ff. de bo. posses. in ratione sui.

^a Qui curat pupillum, debet eam probare.

[†] Qualiter probatur actus.

^a Si ago contra te aliquid rem, quam dico esse penes te. & tu negas esse penes te, licet
 probes q. aliquid sit penes te, non tamen sequitur q. hodie sit. & fallit in duo
 bus casibus.

[†] In dubio quo quis agit ut dominus, si uult uti hac præsumptione, debeat asserere se ho
 re iuratum. & tunc sufficit probare q. semel fuit.

^a Si quis in iuramento tanquam debitam (cum non esset) & repeto eam per cōditionem
 indebitam, & dico quod erat indebita tempore quo solui, quam præsumptionem inlu
 am illi probantem.

LEX IIII.

Inimorem. [†] Qui petit restitutionē in integ.
 ratione minoris ætatis, necesse ha
 bet probare ætatem quam allegat. aduersarius autem
 qui vult ipsum excludere, necesse habet probare quod
 ætas restitutionis in integ. petendæ & terminandæ sit iam la
 psum hoc dicit. Et primum dictum procedit. siue allegetur mi
 nor ætas agendo, siue excipiendo: ut not. in Specula. de actio. §. j.
 vbi si ergo excipis. Nam si ago contra te ex contractu celebra
 to tempore quo eras minor: & tu excipis de minori ætate: & per
 modum conditionis petis te in integ. restitui secundum formam
 iudicis in l. nam & postea. §. si minor. ff. de iureiur. necesse ha
 bet probare ætatem. & etiam lesionem, sicut si de directo ageres
 contra me. & peteres contractum rescindi. [†] & ad hoc semper al
 legatur ista. l. quod qui ætatem allegat, eam probare debet: siue

agendo, siue excipiendo. Nam & reus ha
 bet necesse probare exceptionē: q. in hoc
 videt actor: ut in l. j. ff. de exceptionibus. &
 l. in exceptionibus de proba. [†] Qualiter aut
 probet ætas minor vide plenissimē p. Bar.
 in l. de ætate. ff. de mino. & valde subtiliter
 tractat hanc materiā. Et audiui à quodā Car
 dinali, q. erat tēpore suo. q. qñ Bart. repetijt
 illam l. stetit per quinque annos ad compilā
 dum illam repeti. & ita dixit in cathedra. d.
 Cardinalis, qui erat eius scholaris me au
 diente. Et à me par molto verisimile poi
 che pose tante subtilitate è belle cosse, che
 glie vno miraculo: è vno scholare se vergo
 gnarebe adessò de dire che habesse confu
 mato pur à seimessè in vna repetitiōe. Ma
 oggi di se fanno repetitione da donzenna,
 respecto à le soe, lequale mentre durerano
 le lege serano di ppetua fama à memoria.
 In glo. magna. [ibi secus autem si ex aspe
 ctu appareat contrarium.] declara: quia si
 dico me fuisse minorem tēpore contractus
 celebrati sū sunt quatuor anni, & peto resti.
 si nunc cum peto appareo ex aspectu esse
 minor, non habeo necesse probare. Nam si
 nunc appareo minor, fortius tunc debebā
 apparere, & ætas minor probat ex aspectu:
 quod tamen dic vt d. l. de ætate an intelliga
 tur de aspectu quo ad iudicem, an quo ad
 testes? In glo. libi. [sed cum aliquando fue
 rit minor, quare non semper præsumitur mi
 nor.] subaudi tam contractus celebrati tē
 pore, quam nunc, cum agit nisi probetur
 contrarium. cuius contrarium vult ista l.
 quod habeat necesse probare minorem æ
 tatem. ad quod gloss. respondet. quod ar
 gumentatio procederet in his que tractu temporis nō mutantur
 ut est dñm. Nam si probauit me semel dñm, & assero me nunc
 dominū, præsumor dñs. etiā si nō probē nunc me esse: q. domi
 nium tractu tēporis, vel de facili nō mutatur: ut in l. si possidetis.
 j. de proba. sed ætas solo tractu tēporis mutatur. ideo nō est bo
 na argumentatio de præterito ad præsens. [†] alleg. gloss. duo simi
 lia. vnū in possessione, quæ de facili perditur. ut in l. si quis vi. §.
 differetia. ff. de ac. pos. vnde si ago cōtra te ad aliquā rem, quam
 dico esse penes te. tu autē negas esse penes te, licet ego probē q.
 aliquando fuit, non propterea fundo intentionē meā: quia non
 sequitur ergo hodie est, postquā tu negas esse. Fallit in duobus
 casibus, l. qñ habebas à me causam, ut q. penes te deposui, vel ti
 bi comodauit. nā si diceres eam perdidisse sine tui dolo & culpa,
 sufficeret mihi probare q. semel à me habuisti, nisi pbes te perdidis
 se. quoniam adhuc præsumit esse penes te. Idē si nō habebas à me
 causam, & tēpore litis contest. probē illā fuisse penes te, nunc tē
 pore sententiæ tu dicis q. penes te nō est. Nam præsumitur esse:
 vt condemnaris, nisi probes contrariū q. nō sit. istud vult dicere
 gl. quia possessio de facili perdit: nec sequit aliquādo possedisti,
 ergo hodie possides ^a postquā negas. nisi in dictis casibus. sed si
 ille q. semel possedit nō negaret, imò assereret se hodie possidere
 bene præsumeret possidere. ut no. p. Cy. in l. nō ignorabit. j. ad ex
 hibendū. [†] Itē debes scire q. licet ille q. semel fuit dñs, præsumat
 hodie esse in libello in quo agit vt dñs, si vult uti hac præsumptio
 ne, debet asserere se hodie dñm & non sufficit probare q. semel
 fuerit, l. si hoc nō diceret. sed solū quod aliqui fuit dñs: & petere
 aduersarium condēnari, nō obtineret: q. non præsumeretur esse
 postquam non allegauit. ut no. in l. certum. §. si fundū. ff. de con
 fes. per Bar. facit quod idē no. in l. cum quid. ff. si cer. pet. & quod
 no. Bal. in l. si certis annis. ante fi. s. de pac. Tene menti: quia præ
 sumptiones iuris non profunt nisi ei q. eas allegat. ut in l. si adul
 terium. §. j. idem Pollioni. ff. de adul. [†] Adducit etiam gl. aliud si
 mile. si solui tibi pecuniā tanquā debitam. (cū non esset) tunc re
 peto eam per cōditionē indebiti. & dico q. erat indebita tem
 pore quo solui, & ad hoc probādū induco hanc præsumptionē.
 nā cōstat q. aliqui fuit indebita: nā nullus hō naturaliter præsumit

^a Pupillo compara
 tur. Adde Bald. in c.
 cū cōtingat. de iurei.
 in xv. col. ver. vtrum
 prodigus.

^b Quia hoc tolleretur.
 Adde Alex. de Imo.
 in consil. xliij. col. iij.
 circa fi. in j. vol. Cur.

^c Aetas minor. Ad
 de gl. in c. j. xxvj. q. j.
 & Ale. de imo. in cō
 sil. xxi. col. j. & j. in i.
 vol. Cur.

^d Possides. An et qñ
 ille qui semel posse
 dit præsumatur etiā
 hodie possidere. vi
 de per Alex. de Imo.
 in consil. cxxxij. col.
 ij. ver. nec ob. in j. vo.
 & in cōsil. lxxx. col. j.
 & col. pen. ver. & si
 qui sunt. in ij. volu.
 Cur.

^e Præsumatur hodie.
 Adde & dic p. Alex.
 in consil. cxxxvj. in
 ij. volu. & in consil.
 lxxx. col. ij. in v. vol.
 vbi q. hoc etiā debet
 allegari. Adde tamē
 in proposito quod
 quando fundamen
 tum intentionis ali
 cui est, quod ipse ta
 li tempore fuerit do
 minus alicuius loci
 vel castri, q. habet
 necesse probare se hūc
 esse dominū nec suf
 ficit allegare & pro
 bare se fuisse domi
 nū. ita Alex. de imo.
 in suo consil. xvj. col.
 j. in v. l. j. Fran. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

debitor alicuius, nisi appareat quod se obligauerit. si ergo dico sic. tempore natiuitatis meae non eram debitor tuus. & sic ista pecunia semel fuit indebita. & hoc non potest negari: ergo cum solui praesumitur similiter fuisse indebita. certe si alio modo non probo quod erat tunc indebita, non sufficit mihi ista praesumptio: ut possum obtinere. ut l. cum de indebito. ff. de proba. sed la. de raue. & Pe. dicunt quod istud non est bonum simile: nam pecunia quae semel fuit indebita, etiam hodie praesumeretur indebita, nisi alia praesumptio esset in contrarium. & ita erat in d. l. cum de indebito. quia propter solutionem quam semel feci (cum nemo praesumat iactare pecunias suas.) praesumitur quod fuerit debita. aliam non soluissim. & propterea si eam repeto, tanquam tunc fuerit indebita: necesse habeo probare aliter quam per dictam praesumptionem. quod semel fuerit indebita. Hoc tamen verum. si non negasti me soluissim. sed si negasti, & de mendacio, fuisti conuictus, bene sufficit mihi illa praesumptio, nisi tu probes contrarium. quod erat debita tempore solutionis: ut d. l. cum de indebito. & idem quoniam non soluissim. & tunc ageres contra me tanquam pro debita pecunia: quia nisi probes quod hodie sit debita, sufficit mihi illa praesumptio quod semel fuerit indebita. si non probetur contrarium. & sic de hoc ab solui: ut in l. actor. infra. de proba. & l. qui accusare. s. de eden.

LEX.

V.

Inoribus. Minor laesus restituitur. etiam si non dolo aduersarii sit laesus. sed sui facilitate. Item restitutio in integrum potest implorari etiam durante minori aetate, non solum post infra quadriennium. h. d. Sufficit ergo laesio re ipsa ad restitutionem petendam. Dubitatio secundi dicti erat: quia si petat restitutio infra vicissimum annum, potest in iudicio laedi. & aduersus istam lesionem daretur restitutio & sic dabitur restitutio ad restituendum. quod esse non debet. ut no. in l. inter dum. ff. de mino. vbi videbatur quod deberet differre quousque compluerit. xxv. an. & postea petere se restitui infra quadriennium. nam tunc si laedatur in iudicio, non restituitur: quia quadriennium illud non est privilegium. sed privilegium rei datae: ut l. doli. s. diuersum. ff. de noua. nisi in casu. l. si. infra. de repu. har. Contrarium tamen determinatur hic. quod etiam durante minori aetate potest peti restitutio. Nec ob ratio facta in contrarium: quia non restituitur ad restituendum. sed ad alium diuersum effectum, & propter nouam laesionem contingente in actis. Tunc autem diceretur restitui ad restituendum, quando tempus statutum ad petendam ratione curreret, & aduersus talem cursum daretur restitutio. quod esse non debet. ideo tale tempus non currit ipso iure durante minori aetate.

Minor eo ipso quod renuntiat iuri suo, videtur laesus nec habet probare aliam laesionem.

LEX.

V.

Intra. Iudicium restitutionis in integrum inchoatum non extinguitur morte reus: sed continuatur contra heredem eius. h. d. Sicut ergo beneficium restitutionis in integrum transmittitur ad heredem eius cui competit: ut in l. non solum. ff. eo. tit. ita & contra eius heredem contra quem competit tam post lit. cont. ut hic. quam etiam ante: ut infra l. proximi. in fi. bñ ubi extinguatur iudicium per lapsum temporis dati ad inchoandum, & finitum si non esset finitum. ut l. si. de temp. in integr. restit. In tex. ibi. [cui succurri solet.] & ut intra minorem aetatem, & ut s. l. proximi. Nam illi aetati & subuenitur dupliciter. primo quod aduersus contractum in illa celebratum datur restitutio. Item quia infra illam aetatem potest restitutio quoadocumque implorari. ut l. praec. vel. dic. etiam post, si fuit inchoata infra quadriennium continuum illi tamen aetati vel tempori non subuenitur nisi in vno: quia intra illud potest peti restitutio aduersus laesionem continuentem in minori aetate. non autem intra illud quadriennium. ut dixi in l. praecedenti. In glo. j. ibi. [in minori non potest.] si renuntiare beneficio restitutionis in integrum. & si renuntiatur, ipso iure non valet: quia si valeret, restitueretur in integrum aduersus eam: cum hoc ipso laedatur. ut in glo. & sic daretur restitutio ad restituendum. quod esse non debet in l. quam glo. allegat. & no. istam glo. quod minor videtur laesus eo ipso quod renuntiat iuri suo, nec habet subire aliam laesionem. Ideo si renuntiavit hereditati, et petat restitutionem, non habet necesse probare quod hereditas sit lucrosa: & quod intererat sua eam habere. nam sufficit haec iuris praesumptio quod sit laesus, eo ipso quod renuntiat. Simile no. in l. si iudex. ff. de mino. & s. eo. l. j. in vlti. glo. & ibi terigi.

- 1 Quod possit quis allegare turpitudinem suam, & in ea se fundare contra illum qui fuit particeps turpitudinis.
- 2 Quod possit quis hodie credere unum licite: licet alius crediderit aliud, nec ex hoc incurrit turpitudinem.
- 3 Qui responderit semel positioni per verbum credit, an postea si iterum interrogetur, poterit respondere per verbum non credit?
- 4 Si dolus fuit commissus per aduersarium, ut excluderet minorem a beneficio restitutionis, quis fecit ut in contractu assereret se maiorem, an tunc illa assertio nocet minori? & quid si interuenit iuramentum? & nu. s.
- 5 Cuius naturae est contractus eiusdem debet esse distractus.
- 6 Coniunguntur praesumitur scire aetatem vel facta consanguinei. & an testis interrogatus quomodo scit reddat sufficientem causam dicti sui, respondendo quia sum cum consanguineis?

LEX.

VII.

Etutela. Ista est aliquantulum difficilis propter quod legitur duobus modis. Primo. quod hic dolus fuit commissus per minorem volentem inducere aduersarium ad transactionem, & istam prosequitur vsque ibi. [vel dic. q.] ideo posuit gl. hac lec. ut effugeret quoddam contrarium quod colligitur in illo ver. [vel dic. q.] ibi. [et tunc quero quomodo tenet remissio.] & contra istam lectionem gl. format tres oppositiones. vsque ad illud ver. & m. det. sed non bene clare: ideo dic. ut dic. super ea. Secundo modo legitur: quod dolus fuerit commissus per aduersarium: ut excluderet minorem a beneficio restitutionis in integrum: quia fecit ipsum fateri quod erat maior tempore quo transigerunt. inducendo aliquid per quod suavit sibi quod erat maior. Nam tunc quoniam minor asserit se maiorem tempore contractus, solet denegari beneficium restitutionis in integrum. ut infra si mi. ma. se di. l. si alterius. & tunc glo. format opp. de qua supra dixi. cui respondet duobus modis: effectus sed prima ratio est vera. Ideo ista. l. redditur difficilis propter gl. secundum primam lectionem. hoc dicit. Minor qui dolose asseruit se maiorem, ut induceret maiorem ad transigendum. non denegatur restitutio in integrum: si aduersarius sciebat, vel scire praesumebatur eum fuisse minorem, & sic eum m. riri: quia scienti dolus non inferatur. hoc dicit. Non enim potest conquiri de minore quod eum deceperit: quia non potest dici deceptio, ex quo sciebat: sed imputet sibi quare cum eo transigit. facit. l. cum donationis. s. de traslac. Super prima parte gl. ibi. [et sic turpitudinem suam allegat.] nec in ea se fundat. non enim in suo libello narrabat se asseruisse maiorem: sed dicebat se fuisse legum extraneum facta cum quodam tutore suo: & sic non dabat se in turpitudine suam: sed in eo quod erat de iure. Aduersarius autem bene allegabat turpitudinem minoris ad ipsum excludendum coram iudice, dicendo quod asseruerat se maiorem falso, & dolose. & ipse aduersus hanc exceptionem replicabat quod non debebat audiri: quia ipse non erat ignarus suae aetatis: & sic sibi non fuit commissus dolus. contrarium autem gl. procederet quando quis agendo se fundaret in sua turpitudine. ea allegando in libello. In gl. ibi. [nam tutor praesumitur sciuisse.] No. ista solutione per quam gl. innuit quod possit quis allegare turpitudinem suam, & in ea se fundare contra illum qui fuit particeps turpitudinis. de isto articulo vide p. Bart. in l. iusurandum quod ex conventionione s. si. cum l. seq. ff. de iureiur. ista tamen solutio non est necessaria: ut supra dixi. In gl. ibi. [vel tunc credidit.] subaudi bona fide. & nullum doli committendo. & sic non commisit turpitudinem, allegando se maiorem. hoc vult dicere gl. Ex quo no. quod potest quis hodie credere unum licite, licet alius crediderit aliud. Nec ex hoc incurrit turpitudinem: & istud facit. si quis responderit semel positioni per verbum credit possit postea respondere per verbum non credit, si iterum interrogetur: nec incurrit periurium: facit quod no. in l. j. s. quod obseruari. infra de iura. calum. in fi. gl. mag. & per lo. an. in c. si. de iureiur. lib. vj. in nouella. Bal. tenet contrarium. nisi ostendat aliquam iustam causam, propter quam mutauit credulitatem. quod placet: facit etiam ista gl. ad examinationem doc. qui diuersis temporibus consulunt contrario modo sed limitata ut supra dixi. quando ostenderent iustam causam variam: ut etiam faciebat aliquando Bal. ut patet ex notatis per eum in suis quoque. ff. de her. insti. Alia erubescenda est talis variatio: & reprehendenda secundum Bal. qui tamen frequenter in hoc incidit ex nimia subtilitate ingenij sui, non malitiose. In gl. ibi. [et ibi coram iudice: hic non.] Dic. haec vera: sed imperfecta. vñ dic. quod iudex pronuntiavit illud esse maiorem, vñ tunc excusat tutor si fuerit huic pronuntiatio: licet sciret hoc esse falsum: ut ibi patet in fi. hic vero iudex pronuntiauerat. vñ non excusat si credidit soli assertioni minoris. In gl. ibi. [hic scies fuit tutor.] subaudi iuris praesumptionem. ut in tex. &

in tex. & sic phanc l. notabiliter limitatur. l. ij. & l. si alterius. in
 p. i. si minor le maio. dixit. Et sunt expeditae tres oppositiones
 contra primam lect. f. In gl. ibi. vel dic secundo. p. declaratiōe
 illius particulae. & istius secundae lect. hic dolus fuit commissus
 p. aduersarij. ut excluderet minorem à beneficio restitutionis;
 quia fecit. ut in contractu venditionis; & in instrumēto assereret
 se esse maiorem. ostendendo forte sibi aliquid. ppter quod ipse
 esse credidit. & tunc dicitur hic q. illa assertio nō nocet minori p.
 ppter dolum aduersarij. cum hoc cōcor. l. j. & l. si alterius. ver. q. si
 per iniuriam. j. si mi. le. ma. di. Sed tunc ista l. videtur superflua p.
 illor. text. So. ut habeat utilitatē. & dubita. pone q. asseruit. & etiā
 iuravit se maiorem. certē adhuc hoc sibi nō nocet. quominus de
 sui libi restituitio: sed tūc cōtra d. dicta l. si alterius. ver. aditus ita
 que vbi dicitur q. dicto casu vel denegat sibi in totum restitutio
 iuravit corporaliter tactis scripturis: ut in si. illius l. vel denegat
 nō p. betur p. instrumēto. & non per testes se tunc fuisse mino.
 rem. Sol. & tene menti. ille ver. & dicta distinctio pcedunt eo ca
 la quo neutrius dolus interuenit. nec ipsius minoris. nec aduer
 sarij sui secundū intellectum doct. ibidem. si verō interuenit do
 lus aduersarij. tale iuramentum indistinctē nō nocet. ac si non
 fuisset iuratum p. hāc. quae loquitur indistinctē. & per illam l. si
 alterius. ver. quod si per iniuriam. Tene menti: quia hoc videtur
 intellectus doct. ibi. f. Tunc oppo. q. nō sit concedēda restitutio:
 quia liberatio videtur fuisse nulla. postquam dolus dedit ei cau
 sam. sicut & contractus bonae fidei: ut l. & eleganter in prin. ff. de
 dolo. Nam cū actio tutelae sit bonae fidei. & etiā liberatio ab ea
 est bonae fidei: quia cuius naturae est contractus. eiusdem debet
 esse liberatio. ita praesupponit ista gl. quae ad hoc semper alle
 gat. illa oppositio non concluderet. nec procederet: ut etiam
 tangit. l. j. & l. si maior. Breuiter extra gl. dico q. oppositio nō p.
 cedet. quia hic dolus nō dedit causam liberationi. Nō em̄ aduer
 sarius induxit minorem p. dolo ad transigendum. & liberandum.
 sed solū ad asserendum le maiore. Ideo talis dolus nō debet red
 dere libe. & transact. nullam. vnde non requireret alia solutio ad
 cōtrarium gl. Sed praesupposito q. induxisset eū per dolo ad libe
 randum. tunc procedunt solutiones gl. quarum prima est. q. con
 trarium procederet si liberatio esset facta per pactū nudum. nam
 tūc nō esset sublata ciuili obligatio. nec actio. & tūc quantū ad
 causam liberatio nō traxit secum executionē. ideo liberatio est
 nulla dolo dante causam nec iste minor indigebat restitutione: quia
 potest agere act. prima. & si excipietur de transactione. replica
 bit de dolo dante ei causam. Nā etiam si esset maior possit repit
 care nulla praehabita rest. ut in l. sub praetextu. la. j. de transac. &
 s. de dolo. l. si superflui. fortius si est minor. cum nō debeat esse de
 terioris conditionis quam maior. sed si dolus nō dedisset ei causam
 tunc ratione minoris aetatis nō posset replicare de leione. nisi p.
 habita restitutio. & postea. s. si minor. ff. de iureiur. & l. nec non.
 s. exemplo. c. i. in no. quibus ex cau. ma. Sed si liberatio fuit facta
 per acceptationem. tūc traxit secum executionem quo ad ciuili
 onem & naturalem obligationem. & etiam actionē. Ideo propter
 dolum non redditur liberatio nulla. sicut nec contractus bonae
 fidei. licet executione. ut dixi in l. si maior. s. tit. j. & ideo si iste
 est maior. succurreret sibi per actionem de dolo. ut in d. i. sub
 praetextu. quia est minor. cui succurritur beneficio restitutio
 nis. cōtra actio de dolo: quia est subsidiaria. hāc est intentio gl.
 de prima solutione. quam puto veram. postea ponit aliam. dicen
 do q. ista potest intelligi etiam quando per pactum fuit facta li
 beratio: & tūc nō indiget restitutione. quantum ad hoc ut possit
 autem actionem primam: cum illa non sit sublata: sed si eam
 interuenit. & aduersarius excipiat de transactione. & ipse velit re
 placere de dolo. nō admittitur nisi praehabita restitutione. & hāc
 puto fuisse mentem gl. in si. sed nō puto hoc verum: quia proce
 dere si dolus aduersarij non interuenisset. & vellet replicare for
 timodo propter priuilegium aetatis. Sed quādo interuenit do
 lus aduersarij non indiget restitutione: quia etiam si esset maior.
 non indigeret: praedicta tamen vera. praesupposito q. transactio
 valeret iure: quia interuenit solennitas debita. scilicet autho
 ritas. cura. vel decretum iudicis suppletis. vel nō habebat cura
 rem. ut i. eo. l. si curatorem habens. sed si habebat. & non inter
 uenit tunc transactio est nulla alio respectu. l. propter solennita
 tem si nullus dolus aduersarij interuenisset: & hoc puto fuisse
 de mente gl. dum dicit. [dic cum iudicis autoritate. aliās iplo

iure.] tota ista gl. loquitur obscure: & parū
 intelligibiliter: sed ex praedictis remanet cla
 rissima: illa tñ nō erat necessaria. f. Vltimō
 allegat iste text. q. cōsanguineus psumat
 scire aetatem cōsanguinei. vel facta eius.
 et sic si aliquis interrogatus quomodo scis?
 respondeat q. sum eius cōsanguineus. vi
 detur reddere sufficientem causam dicti sui.
 per hāc l. & per l. octau. ff. vñ cog. & ita di
 cit Bar. in l. j. ff. si cer. peta. Sed hoc nō verū
 indistinctē: ut not. hic per Bald.

1. Libellus in quo quis diceret se minorem. & l. sum. ideo
 peteret se restituere non concludit.
2. Quid si iudex talem libellū non rejicit. sed super eo proces
 sum est. & fuit oppositum de ineptitudine an sententia
 lata super eo ualeat?
3. Minor qui iure communi usus est. faciendo aliquem actum.
 non propter hoc uidetur circumscriptus.
4. Ad positionem speciei sequitur positio generis. affirmati
 ue: sed non sequitur remotio generis. negatiue.

LEX IX.

Non videtur. f. Minor le
 sus nō sui

facilitate: quia fecit id quod dili
 gēs paterfamilias fecisset. nec etiā
 laetus dolo aduersarij: sed casu fortuito. non
 dicitur circumscriptus: ideo non restituit in
 integrū. h. d. secundū lect. gl. quae exemplifi
 cat qñ emit seruū sibi necessarium: qui post
 ea casu fortuito. et sine eius culpa mortuus
 est. ff. de minori. l. verū. s. Itē sciendum. vel
 adiuit hāc hereditatem locupletem: & postea
 casu fortuito bona perierunt: ut ea. l. s. si locupleti. & ista lectura
 sine dubio est vera. nec propter eam facta est hāc gl. Guar. sup

1. cuius intellectu glo. hic laborat. f. Et ex ista lectura dicit Barto.
 hic in si. notabiliter q. libellus in quo quis diceret se minorem. &
 laesum: & peteret se restituere. nō concludit: quia nō sequitur est lae
 sus & minor: ergo restituendus: quia pōt esse laesus casu fortuito:
 & non sui facilitate: nec dolo aduersarij: & sic non dicitur circūscri
 ptus. & restitutio non est fienda: nisi qñ est laesus cum circūstōe.
 quae praesupponit eius facilitatem. vel aduersarij dolum. potest
 ergo opponi de ineptitudine. & iudex potest ipsum rejicere ab
 ipso principio. l. j. cum ibi not. ff. de offi. asse. f. Si autem nō rejicit.
 & super eo processum est: & tunc aut fuit oppositum de inepti
 tudine: & tunc videtur q. sententia lata super eo non valeat: per
 notata. insti. de obligationi. in princ. & per Bald. in l. actori. j. de
 iureiur. nisi statutum dicat exceptionem fore referuandam in cal
 culo ferendae sententiae: quia tunc iudex procedendo sup. eo ad
 vltiora non delinqueret. nec grauaret partem: & tūc etiam qñ
 nō esset oppositum de ineptitudine. deberent inspicere acta tpe fe
 rendae sententiae: & si ex eis posset apparere de sui facilitate. vel
 dolo aduersarij. poterit ferri sententia pro minore: quia per sequē
 tia actus. seu prosecutionem videtur libellus fuisse declaratus. ar. in
 l. ij. de iudi. vel inspicitur prosecutio ad limitationem libelli ge
 neralis. Sed ista lect. nimis restringit hanc l. quia non loquitur ita
 specialiter in eo qui fecit id quod diligens fecisset. & quādo fuit
 laesus per casum: sed loquitur in eo qui fuit vñ iure communi
 aliquid faciēdo: & nihilominus fuit laesus. nō per casum. & dicit
 hic q. nō ppter ea fuit circumscriptus. & sic non est restituendus:
 quia nō videt laesus sui facilitate. nec dolo aduersarij. ex quo vñ
 est iure cōmuni. ppter ea nō videt circumscriptus. Pone exemplū
 per id quod no. j. ti. prox. l. j. per Cy. in filio minore. qui fideiuisit
 pro patre in carcerato. nā iste vñ iure communi: quia lex sibi hoc
 mandat: si nō vult posse exheredari: ut in aut. si captiui. de epi. &
 cle. licet ex hoc laedatur. nō restituit. & tñ nō laedit casu fortuito.
 f. vel pone. dicit statutum q. causae inter cōsanguineos debeant
 cōpromitti. minor litigat cū cōsanguineo. fuit coactus cōpromit
 tere. iste vñ iure cōmuni: quia fecit id quod habet necesse face
 re. si postea laedat: quia ferat cōtra ipsum linia. nō laedit casu for
 tuito. & tamen nō restituitur propter hoc q. compromisit secus
 si nō fuisset artatus per statutum. quoniam eo ipso quod compro
 mittit laederetur. l. si minor. s. minores. ff. de mino. Et tunc ista

Confanguineus p
 sumitur. Adde Bald.
 in l. quicunq. in j. col.
 j. de ser. fu. Barto. in l.
 minor xxv. annis. in
 fi. de mino. Et vide
 not. in l. j. ff. si cer. pe.
 & an ista sit bona rō
 in teste: quia cōsan
 guineus. vel vicinus.
 vide per Alex. in cōf.
 li. col. ij. vers. Item si
 testis. vbi q. sic & in
 cōf. lxxv. colū. ij.
 ver. non obstat. in se
 cūdo vol. & in cōf.
 lxxxij. in ij. volū. &
 qñ cōmūctus vel cō
 sanguineus presuma
 tur scire facta cōsan
 guinei vide per eun
 dem Alex. in cōf. l.
 xxxvj. col. ij. & cōf.
 fil. xl. col. ij. in j. vol.
 & in cōf. cū. col. ij.
 in ij. vol. & ibi de vi
 cino. Franc. Curt.

Insti. de ob. in prin.
 Ad gl. ibi adde Bal. i.
 l. j. ff. de iur. di. om. iu
 di. & Lud. de ro. i suo
 cōf. lxxvij. inci. vi.
 so qñis Themate.
 & latē d. Maria. in re
 pet. c. dilecti. arti. xx.
 xij. de libel. obla. Et
 eundē Paul. de ca. in
 cōf. ccccj. in antiq.
 Franc. Curt.

Pauli de Castro Prima super Codice.

LEX I.

² **M**aius gaudium. Adde. quodcumque. xxij. q. j. & in c. q. i. sanctitas. ca. l. dicit. c. poenitentem. xxvj. q. vj. & in ca. hanc. autem. vii. q. i. q. iij.

lex deberet sic expori minor, q. iure comuni vltus est. aliq. actum faciendo, nō ppter hoc videt circunscriptus. & sic tollitur per hanc l. quādā consequentia affirmatiua. si quis diceret: est vltus iure comuni. ergo est circunscriptus, & ista cōsequētia nō valet, & infertur quādā cōclusio negatiua: quē est opposita affirmatiuē, nō tamē est opposita antecedenti, vt dicamus est vltus iure comuni. ergo non est circunscriptus aliud est enim dicere est vltus, ergo est circunscriptus. & ista cōsequētia nō est bona aliud est dicere est vltus, ergo nō est circunscriptus & ista est bñ bona. & est opposita seu contraria præcedenti cōclusioni affirmatiuē, nō autem est opposita antecedenti quod est vltus iure comuni. quare autē nō ideo opposita est. ratio: quia illud antecedens vltus est iure comuni. habet se ad cōsequētiā negatiuā. tanquam species ad genus: quia esse vltus iure comuni est spēs. & cōsequēs se habet vt genus: quoniam eorum q. non scribunt, quidam vtuntur iure comuni, quidam nō. ¶ Et regula est. q. ad positionem spēs bñ sequitur positio gñis affirmatiuē. Sed nō sequitur remotio generis negatiuē. Nā si dico iste est homo, bene sequitur ergo animal. Sed si dico iste nō est homo, nō sequitur: ergo nō est animal. & hoc modo intellexit Guar. qui posuit super hac. l. talem glo. cōsequētiā tollit hac. l. nō oppositum infert: quia pars eius est. & fuerunt verba Aristotelis. vt dicit gl. in si. in quorum enim verborum expositione gl. laborat. ex ponit enim tribus modis: vt ex ea colligitur. Cōstat autem q. genus & species nō sint inter se opposita: cum species affirmatiuē referat genus: sed Hugo. neg. hoc vltimum. q. illud antecedens est vltus iure comuni: se habeat vt species: & illud cōsequēs. nō est circunscriptus, se habeat vt genus: & sic antecedens sit pars cōsequētiā: accipiendo partem & totum pro specie & genere: imō se habent vt excedentia & excessa. Sicut enim nō circunscriptum quēdam vtitur iure comuni, quēdam nō. Ita & vltum iure comuni quēdam circunscribitur, quēdam nō. Pone exēplum in eo qui cum magna deliberatione. adiuit hereditatem, quā apparebat locuples prima facie: iste vtitur iure comuni. si postea apparet quoddam debitum, quod erat occultum. per quod remanet hereditas damnosa: iste remanet circunscriptus. & restituitur: vt j. si mi. se ab heredi. absti. l. j. Vel pone quēstionē: vt ponit gl. j. ti. j. in l. iij. in si. vlti. gl. in eo accepit pecuniā mutuo, vt emerit seruū sibi necessarium: ille vtitur iure comuni, si postea antequam emat perdit pecuniā, sui facilitate reperitur circunscriptus. et restituitur, ergo ista cōsequētia nō est bona. vltus est iure comuni: ergo nō est circunscriptus, nec restituitur. ppter hoc dicit Bar. q. ipse putat intētionem Guar. fuisse aliam quam dicat gl. q. ista lex tollit cōsequētiā affirmatiuā: & vult dicere q. propter hoc q. quis est vltus iure comuni, nō sequitur q. sit circunscriptus. vñ si quis affirmatiuē diceret: iste est vltus iure comuni: ergo est circunscriptus: ista cōsequētia nō est bona. Sed nō vult inferre ista lex cōsequētiā negatiuā, quā est opposita affirmatiuē, vt velit dicere est vltus iure comuni. ergo nō est circunscriptus. Certe hoc nō vult dicere ista lex, nec esset verū: vt patet ex prædictis exemplis. in hoc ergo differt ista expositio à præcedenti: qm̄ in præcedenti vult dicere, dum dicit. [nō oppositum.] q. cōsequētia negatiua nō est opposita antecedenti: quia se habet vt genus & species. sed secundū illam vult dicere q. licet tollat affirmatiuā, consequētia nō infert negatiuā illi appositā: quia nō dicerent verum. vt docto. etiam tenet. & idem Bartol. sentit quod imō infert quod ista consequētia sit bona. Iste est vltus iure comuni. ergo nō est circunscriptus. nec obstant allegata in contrarium: quia qui adiuit hereditatem, licet cum magna deliberatione, nō propterea vtitur iure comuni, nec facit vt diligens pater familias fecisset: quia tunc fecisset inventarium, & fuisset securus. & illud cōsiliū dat Imperator. j. de iure de libe. l. fina. §. sed quia quidam. vel añ illam potius abstinuisset q. adiuisset in re dubia. Item in alio casu licet fuerit vltus iure comuni, accipiendo pro emendo seruū necessarium, non sic tamen postea. cum sui facilitate perdidit.

De filiofamilias minore.

Rubrica.

² **F**iliusfamilias minor, in quibus casibus possit fideiubere pro patre.

¹ **F**iliusfamilias. ¶ Minor fideiubens etiam pro patre, restituitur in integrum: nisi sibi successerit tit. hereditario. h. d. casus est ille. In tex. ibi: [implorare non prohibetur.] Subaudi etiam antequam soluat: vt liberetur à fideiussore: quoniam eo ipso q. fideiussor laesus est, nisi fideiussor sit in causam propriam. & potius interest sua nō soluere, quam solutū repetere. ¶ In tex. ibi. [sed & si pro patre suo fideiussor extitit.] eo casu quo sibi non erat necessarius: sed si pro patre capto, vel carcerato: quia lex sibi mandat vt hoc faciat, si non vult posse exheredari: vt in aut. si captiui. §. de epi. cle. vel si pro patre vsuario in extremis constituto, ne careret sepulturis secundū Cy. arg. ff. solu. matr. l. quāvis. quā tunc videretur vltus iure cōi. & sic non esset circunscriptus, vt s. tit. proximi. l. si. Et habes duas glos. quas recita per quēstiones pro declaratione gl. & de glo. in l. iij. §. sed vtrum. ff. de mino. quē incipit. ex quo. & sunt clara istae gl. & ex qualibet earum colliguntur tres quēstiones. dic vt in eis.

² **M**aius gaudium est in celo super uno peccatore poenitentem agente, quā super nonaginta nouem iustis non indigentibus poenitentia.
³ Filiusfamilias an restituatur aduersus suam obligationem: an uero ipse pater contra tractum filij.

LEX II.

¹ **S**i frater tuus. ¶ Filiusfamilias minor restituatur aduersus mutuum, nisi iussus patris interuenerit, vel except. mace. i. uue. h. d. In primo ergo casu non restituatur: quia tunc contractus adeo roboratur propter iussu patris, q. in expugnabilis efficitur. Et quā sit ratio. dic vt in l. iij. §. sed vtrum. in ver. excepta mutui datione per glo. Sicut enim l. abhorret cre. mutuantē sine voluntate patris (quod frequenter contingit.) Ita & mutuantem cum voluntate patris, quod raro reperitur. adeo completur, vt contractum in expugnabilem reddat: non solum à senatusconsulto macedo. Sed etiam ab edicto de minoribus: iuxta illud euangelij. ¶ Maius gaudium est in celo super vno peccatore poenitentem agente, quā super nonaginta nouem iustis, qui non indigent poenitentia. secundū glo. no. ibi. Secundo vero casu non restituatur in integrum: quia sine restitutione tutus est except. maced. quā licet non tollat naturalem vel ciuilem obligationem, adeo tamen eas lēdit. & etiam aet. quod non nocet. & sic est hic text. contra glo. fina. quā est j. tit. proximi. l. fin. quā videtur velle quod tutus exceptione adhuc possit petere restitutionem, vt obligatio tollatur ipso iure: quod est falsum: vt hic patet. Præterea restitutio quā sit autho. preto. non posset ipso iure tollere actionem, vel obligationem ciuilem: nec etiam naturalem obligationem vt insti. de iure naturali. §. sed naturalis. & in titul. de bono. possess. Ecce casum. ¶ In fin. glo. ff. primae ibi. [et illam aliter exponit:] vt ibi: quia ibi pater nondum erat obligatus: sed sperabatur obligari ex sententia. Recollige ergo. quod aut quæritur an restituatur ipse filiusfamilias aduersus suam obligationem, & dicendum quod sic restitutio in alio prodest patri in obligatione de peculio: vel quod iussu, aut de in rem ver. Aut quæritur an restituatur ipsi patri contra tractum filij, tunc tres sunt casus. Aut ipse erat obligatus de peculio, vel quod iussu, vel de in rem verio. & non restituatur, si ex ista sua obligatione conueniatur: vt in dictio tertio §. sed vtrum. aut ipse non erat obligatus adhuc, sed conueniebatur filius. & ipse pater ipsum defendebat: & sperabatur obligari ex sententia quā sequebatur: & tunc ipse restituatur in integrum. etiam inuito filio: vt in l. patri pro filio. ff. de minorib. Aut ipse non sperabat obligari: & tunc non restituatur inuito filio. hoc enim est de mente glossæ.

De fideiussore minorum.

Rubrica.

¹ **P**actum interdum dicitur personale respectu fideiussoris, ut sibi non prodest: non respectu heredis, interdum respectu utriusque.
² Fideiussor datus pro cōfectione, tenetur etiam si res euincatur per ipsum ueniatorem in speciali.
⁴ Administrator an possit uendere rem prohibita alienari, puta à minore, & se obligare, & fideiussorem dare?

LEX